

Handelskammaren

I sydsvenska företags intresse

Malmö den 4 december 2015

Statsminister Stefan Löfven
Regeringskansliet

103 33 STOCKHOLM

Bäste Statsminister,

Vi har med stigande förvåning och - faktiskt - bestörtning noterat utvecklingen med ensidiga svenska gränskontroller i Öresundsregionen.

Förvåningen hänger samman med att det ju sedan 15 år finns ett avtal mellan Sverige och Danmark som reglerar den situation som nu uppstått, (*bilaga*). Bortsett från att detta stipulerar ett nära samarbete i frågor som rör "... illegal invandring och gränsöverskridande brottslighet, att trygga den allmänna ordningen och säkerheten ..." så ger det tydliga befogenheter för svenska myndigheter att frihetsberöva personer på danska sidan av förbindelsen.

Detta avtal öppnar tydligt för en hantering av tillfälliga gränskontroller som är smidiga och inte inskränker företags och privatpersoners rörlighet och därmed inte heller negativt påverkar arbetsliv i Sverige och Danmark. Vi utgår från att svenska regeringen delar vår uppfattning om att detta är prioriterat.

En sådan - kortsiktig - lösning kan innebära att svensk polis kliver på tåg i Danmark och genomför passkontroll under färd. De personer som saknar dokumentation kan sedan hanteras på svensk sida, egentligen var som helst där det finns en station med förberedd organisation. Detta är den lösning som minst påverkar invånare och ligger bäst i linje med nordiska och europeiska målsättningar och konventioner.

Vi har mött många bestörta reaktioner i näringslivet över att en svensk regering inte tycks se värdet av Öresundsregionen och den handel som bedrivs tack vare den fasta Öresundsförbindelsen som en svensk ekonomisk prioritet. Förslaget riskerar stora värden genom förlorad handel och det finns betydande risk att människor i regionen får svårt att sköta sina jobb.

Vi hoppas att regeringen kan samla sig till att genomföra sina åtgärder med hänsyn till det som ovan framförts.

Med vänliga hälsningar

SYDSVENSKA INDUSTRI- OCH HANDELSKAMMAREN

Stephan Muechler

VD

Likalydande brev har skickats till infrastrukturminister Anna Johansson

Sveriges internationella överenskommelser

ISSN 1102-3716

Utgiven av Utrikesdepartementet

SÖ 2000: 15

Nr 15

Avtal med Danmark om polisiärt samarbete i Öresundsregionen

Öresundsförbindelsen den 6 oktober 1999

Regeringen beslutade den 30 september 1999 att ingå avtalet. Överenskommelsen trädde i kraft efter notväxling den 1 juli 2000.

Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering,
som bekräftar sin vilja att stärka samarbetet mellan myndigheter med polisiära uppgifter i Öresundsregionen,

som lägger vikt vid att detta avtal skall komplettera det redan existerande samarbetet mellan svenska och danska myndigheter med polisiära uppgifter och vid att inget i avtalet får tolkas som en begränsning i förhållande till det existerande svensk-danska samarbetet eller det internationella samarbetet i kampen mot brottslighet,

som strävar efter att bekämpa illegal invandring och gränsöverskridande brottslighet, att trygga den allmänna ordningen och säkerheten samt att upprätthålla en effektiv brottsbekämpning,

som hänvisar till avtalet av den 23 mars 1991 mellan Sveriges regering och Danmarks regering om en fast förbindelse över Öresund, i synnerhet avtalets artikel 18 enligt vilken regeringarna i Sverige och Danmark kan ingå särskilda avtal om svensk och dansk myndighetsutövning i andra frågor som rör den fasta förbindelsen över Öresund, hädanefter kallad Öresundsförbindelsen,

som avser att komplettera konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (hädanefter kallad Schengenkonventionen) och de med anledning därav utfärdade bestämmelserna för genomförandet,

som betraktar Öresundsregionen som ett område, där det krävs ett effektivt samarbete mellan myndigheterna för att bekämpa brottslighet och trygga allmän ordning och säkerhet,

har av dessa skäl avtalat följande:

Artikel 1

1. Avtalsparterna bedriver samarbete i Öresundsregionen. Syftet med avtalet är att stärka samarbetet mellan myndigheter som har polisiära uppgifter och därigenom avvärja hot mot den allmänna ordningen och säkerheten samt att förebygga och beivra brott. Samarbetet består även för det fall att någon av avtalsparterna, i enlighet med artikel 2.2 i Schengenkonventionen, tillfälligt återupptar personkontroller vid gränsen mot den andra avtalsparten.

2. Samarbetet sker på grundval av och i enlighet med nationell rätt, Schengenkonventionen och folkrättsliga överenskommelser mellan avtalsparterna, utan att beröra avtalsparternas gemenskapsrättsliga förpliktelser.

Artikel 2

1. Med Öresundsförbindelsen avses i detta avtal och därtill hörande förklaringar den fasta förbindelsen över Öresund, såsom den avgränsas i 2 och 3 jämte eventuella nationella förklaringar.

2. För tågtrafiken avgränsas Öresundsförbindelsen som sträckan mellan järnvägsstationen vid Köpenhamns flygplats Kastrup på danskt territorium och den sista påstigningsmöjligheten respektive den första avstigningsmöjligheten på svenskt territorium.

3. I övrigt avgränsas Öresundsförbindelsen som området mellan den sista påfartsmöjligheten respektive den första avfartsmöjligheten på danskt territo-

rium och på- och avfartsmöjligheten vid betalstationen vid Lernacken på svenskt territorium.

Artikel 3

1. I Konungariket Danmark omfattas följande myndigheter av avtalet:

Rigspolitchefen samt övriga danska polismyndigheter.

2. I Konungariket Sverige omfattas följande myndigheter av avtalet:

Rikspolisstyrelsen samt svenska polismyndigheter.

3. Av artikel 2 och artikel 3 i avtalet om Konungariket Sveriges anslutning till Schengenkonventionen respektive artikel 2 och artikel 3 i avtalet om Konungariket Danmarks anslutning till Schengenkonventionen framgår vilka polismän som omfattas av artikel 40.4 och 41.7 i Schengenkonventionen.

Artikel 4

1. De myndigheter som nämns i artikel 3 skall omgående vidta alla lämpliga åtgärder för att genomföra avtalet. De skall omedelbart underrätta varandra om omständigheter som rör brottslighet av betydelse i Öresundsregionen.

2. Myndigheterna skall därvid bl.a. säkerställa ett fortsatt nära utbyte av information och en fortsatt utveckling av kommunikationsstrukturerna inom polissamarbetet i enlighet med avsnitt III i Schengenkonventionen, genom att de i överensstämmelse med nationell lagstiftning

– i enskilda ärenden utbyter upplysningar om sakförhållanden och personer
– så snart som möjligt tar direktkontakt och underrättar varandra om omständigheter av polisiär betydelse samt lämnar upplysningar i enskilda fall i så god tid, att mottagaren hinner vidta nödvändiga åtgärder för att avvärja hot mot den allmänna ordningen och säkerheten,

3. Myndigheterna skall därvid vidare säkerställa en intensifiering av samarbetet i samband med ingripanden och utredningar i syfte att förebygga och beivra brott, genom att de

– när så är nödvändigt samarbetar i fråga om kontroll-, övervaknings- och utredningsåtgärder, varvid den ena avtalspartens anställda inom ramen för sin nationella behörighet handhar informations- och rådgivningsuppgifter vid ingripanden på den andra avtalspartens territorium efter närmare överenskommelse mellan behöriga myndigheter och under ledning av den avtalsparts myndigheter på vars territorium uppgiften utförs,
– deltar i gränsöverskridande eftersökningsaktioner enligt fastlagda planer,
– vid behov kan planera och genomföra gemensamma initiativ rörande brottsförebyggande arbete.

Artikel 5

De i artikel 3.1 och 3.2 nämnda myndigheterna får ingå avtal om att representanter för den ena avtalsparten deltar som observatörer i den andra avtalspartens polisiära verksamhet och om utbyte av anställda, utan att dessa härigenom själva har myndighetsutövande befogenheter, samt om utstationering av sambandsmän i enlighet med Schengenkonventionens artikel 47.

Artikel 6

1. I den omfattning det är nödvändigt av trafikmässiga skäl, är det tillåtet för de polismän som nämns i artikel 3.3 att färdas på den andra avtalspartens

SÖ 2000: 15

territoriella del av Öresundsförbindelsen såsom den anges i artikel 2 och fram till närmaste möjlighet att vända för att återvända till eget territorium.

2. I fall som avses i 1. får den ena avtalspartens polismän på den andra avtalspartens territoriella del av Öresundsförbindelsen om det är nödvändigt vidta de polisiära åtgärder som behövs för att trygga den allmänna ordningen och säkerheten. Åtgärderna skall vidtas i överensstämmelse med den andra avtalspartens lagstiftning och andra bestämmelser samt får pågå endast till dess att den andra avtalspartens myndigheter övertar genomförandet eller kräver att åtgärderna skall avbrytas. Den andra avtalspartens myndigheter skall omedelbart underrättas om vidtagna åtgärder.

3. I fall som avses i 1. får den ena avtalspartens polismän på den andra avtalspartens territoriella del av Öresundsförbindelsen uppta efterföljande i enlighet med artikel 41 i Schengenkonventionen och de med anledning därav antagna bestämmelserna för genomförandet samt med beaktande av de nationella förklaringar som avgivits med anledning av detta avtal eller enligt artikel 41.9 i Schengenkonventionen. Efterföljande får även ske dels av personer som har avvikit från varje slags frihetsberövande på grund av brott, dels av personer som har avvikit från annat frihetsberövande i den mån utlämning för verkställighet av beslut om vård eller behandling kan komma i fråga.

4. De i artikel 3.1 och 3.2 nämnda myndigheterna får genomföra gemensam patrullering på hela Öresundsförbindelsen. Patrulleringen skall genomföras i enlighet med avtalspartens nationella lagstiftning och under ledning av den avtalsparts myndigheter på vars territorium patrullering äger rum.

Artikel 7

Gränsöverskridande övervakning sker i enlighet med de i artikel 40 i Schengenkonventionen nämnda villkoren.

Artikel 8

1. Gränsöverskridande efterföljande sker i enlighet med de i artikel 41 i Schengenkonventionen nämnda villkoren och de med anledning därav antagna bestämmelserna för genomförandet samt med beaktande av de nationella förklaringar som avgivits med anledning av detta avtal eller enligt artikel 41.9 i Schengenkonventionen. Gränsöverskridande efterföljande får även ske dels av personer som har avvikit från varje slags frihetsberövande på grund av brott, dels av personer som har avvikit från annat frihetsberövande i den mån utlämning för verkställighet av beslut om vård eller behandling kan komma i fråga.

2. Vid gränsöverskridande efterföljande i Konungariket Danmark skall meddelande tillställas följande myndighet:

Københavns Politi.

3. Vid gränsöverskridande efterföljande i Konungariket Sverige skall meddelande tillställas följande myndighet:

Polismyndigheten i Skåne.

Artikel 9

Polismän som utför uppgifter på den andra avtalspartens territorium skall följa den senare statens nationella rätt samt följa instruktioner från dess behöriga myndigheter. Den andra avtalspartens behöriga myndigheter är ansvariga för att fatta nödvändiga ledningsbeslut avseende åtgärder som vidtas på

denna avtalsparts territorium, från den tidpunkt då en verkställd åtgärd anmäls enligt artikel 6 eller en framställning om bistånd görs enligt artikel 41 i Schengenkonventionen.

Artikel 10

1. Beslut som rör disciplinansvar, avseende en polismans utförande av uppgifter inom ramen för detta avtal, fattas av behörig myndighet hos den avtalspart där polismannen är anställd.

2. Om någon gör en anmälan som kan föranleda ett beslut som avses i 1. till en myndighet i den stat där polismannen inte är anställd skall anmälan vidarebefordras till behörig myndighet hos den avtalspart där polismannen är anställd. Myndigheterna hos den förstnämnda staten skall, i enlighet med nationell rätt och bestämmelserna i artiklarna 40.3.g) och 41.5.g) i Schengenkonventionen, bistå myndigheterna i den stat där polismannen är anställd med nödvändiga upplysningar för de beslut eller andra åtgärder som avses i 1.

3. Denna artikel avser inte utredningar om polismäns straffrättsliga ansvar.

Artikel 11

Polismän som utför uppgifter på den andra avtalspartens territorium i enlighet med artiklarna 6 och 8 skall jämföras med denna stats egna polismän om de begär eller utsätts för brott.

Artikel 12

1. När en avtalsparts polismän inom ramen för detta avtal befinner sig på den andra avtalspartens territorium, är den förstnämnda avtalsparten ansvarig i enlighet med den andra avtalspartens nationella rätt för den skada som polismännen kan komma att vålla då de utför sina uppdrag.

2. Den avtalspart, på vars territorium den i 1. nämnda skadan uppstår, skall ersätta skadan enligt de villkor som gäller för ersättning av skador som vållats av dess egna polismän.

3. Den avtalspart, vars polismän har vållat skadan på den andra avtalspartens område, skall ersätta hela det belopp som den senare har utbetalat i skadeersättning.

Artikel 13

Avtalsparterna strävar i övrigt efter att, inom ramen för nationell rätt, ge den andra avtalspartens polismän samma skydd och hjälp under tjänsteutövningen som de ger sina egna polismän.

Artikel 14

1. En avtalsparts polismän som uppehåller sig på den andra avtalspartens territorium får, i de fall som avses i artiklarna 40 och 41 i Schengenkonventionen samt i artiklarna 6 och 8 i detta avtal, bära sin nationella tjänsteuniform eller andra synliga kännetecken.

2. I de situationer som avses i 1. får en polisman även bära sådana tjänstevapen som är tillåtna enligt nationell rätt i den stat där han eller hon är anställd. I de fall som avses i artikel 40 i Schengenkonventionen kan dock rätten att bära tjänstevapen vara begränsad om det följer av förklaringar som avtalsparterna har avgivit i samband med ingåendet av sina respektive avtal om anslutning till Schengenkonventionen.

SÖ 2000: 15

3. I särskilda fall kan en avtalspart göra invändning mot att den andra avtalspartens polismän bär sin nationella tjänsteuniform eller andra synliga kännetecken enligt 1. samt tjänstevapen enligt 2. I sådana fall skall polismännen avstå från att bära dessa.

4. En avtalsparts polismän, som i andra fall än som avses i 1. befinner sig på den andra avtalspartens territorium, får bära sin nationella tjänsteuniform eller andra synliga kännetecken efter särskilt beslut av behörig myndighet i den andra staten.

5. Avtalsparternas behöriga myndigheter skall underrätta varandra om vilka tjänstevapen som vid varje tidpunkt är tillåtna i respektive stat.

6. Användning av tjänstevapen på den andra avtalspartens territorium är endast tillåten i nödvärn.

Artikel 15

Är en avtalspart av uppfattningen att en begäran inom ramen för samarbetet inte kan uppfyllas eller en åtgärd inte kan genomföras utan att vara till skada för den egna suveräniteten, den egna säkerheten eller andra väsentliga nationella intressen eller att den står i strid med avtalspartens nationella rätt, kan avtalsparten i det enskilda fallet helt eller delvis vägra att samarbeta eller göra samarbetet beroende av särskilda villkor.

Artikel 16

De myndigheter som avses i artikel 3.1 och 3.2 får på grundval av och inom ramen för detta avtal träffa ytterligare avtal, som tar sikte på det administrativa genomförandet och de praktiska tillvägagångssätten för samarbetets genomförande.

Artikel 17

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i månaden efter det att den sista av de notifikationer, vari avtalsparterna meddelar varandra att formaliteterna för ikraftträdandet är uppfyllda, har mottagits av den andra avtalsparten.

2. Detta avtal har ingåtts på obestämd tid. Det kan sägas upp av endera avtalsparten genom notifikation. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den tidpunkt, vid vilken notifikation mottas av den andra avtalsparten.

3. En avtalspart kan när som helst ensidigt ändra uppgiften om egna myndigheter enligt artikel 8. Varje ändring skall meddelas den andra avtalsparten genom notifikation.

4. Övriga bestämmelser i detta avtal kan på begäran av endera avtalsparten när som helst ändras genom ömsesidigt samtycke. Ändringar träder i kraft den första dagen i andra månaden efter det att den sista av de notifikationer, vari avtalsparterna meddelar varandra att formaliteterna för ikraftträdandet är uppfyllda, har mottagits av den andra avtalsparten.

Artikel 18

Avtalsparterna skall senast inom fem år från det att detta avtal träder i kraft utvärdera dess genomförande och tillämpning samt därvid även överväga om det finns behov av att ändra avtalet eller de förklaringar som parterna har avgett med anledning av avtalet eller enligt artikel 41.9 i Schengenkonventionen.

Utfärdat på Öresundsförbindelsen den 6 oktober 1999 i två exemplar, vart och ett på svenska och danska språken, vilka båda texter har lika giltighet.

För Konungariket Sveriges regering För Konungariket Danmarks regering

Laila Freivalds

Frank Jensen

Konungariket Sveriges förklaring avseende artiklarna 6 och 8 i avtalet mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen

Med hänvisning till avtalet av den 6 oktober 1999 om polisiärt samarbete i Öresundsregionen och efter samråd med Konungariket Danmark med anledning av det förestående öppnandet av den fasta förbindelsen över Öresund den 1 juli 2000, gäller följande för utförande av efterföljande på svenskt territorium för polismän från Danmark.

- Danska polismän får utföra efterföljande enligt artiklarna 6 och 8 i Sverige beträffande personer som har avslöjats på bar gärning med att begå brott som är underkastade allmänt åtal enligt nationell rätt i Sverige och Danmark.
- Danska polismän som utför ett efterföljande får frihetsberöva den efterföljande personen på de villkor som följer av artikel 41.2 b) i Schengenkonventionen.
- Det skall inte finnas någon tids- eller områdesbegränsning för utförandet av åtgärden.

Konungariket Danmarks förklaring med avseende på artikel 41.9 i Schengenkonventionen

Förutom de villkor m.m. som är fastställda i artikel 41.5 och 7 i Schengenkonventionen, förklarar Konungariket Danmarks regering att efterföljande in i Danmark över gränsen till Sverige sker på följande villkor:

- Svenska myndigheter har rätt att fortsätta ett pågående efterföljande på danskt territorium på hela Öresundsförbindelsen.
- Svenska myndigheter har rätt att frihetsberöva personer på hela Öresundsförbindelsen i enlighet med Schengenkonventionens artikel 41.2 b).
- Efterföljande på Öresundsförbindelsen kan ske vid varje straffbar gärning som är underkastad allmänt åtal enligt nationell lagstiftning i Danmark och Sverige.
- Svenska myndigheter har rätt att fortsätta ett pågående efterföljande in på danskt territorium upp till 25 km från Öresundsförbindelsens slut.
- Svenska myndigheter har vid efterföljande på danskt territorium utanför Öresundsförbindelsen inte rätt att beröva den efterföljande friheten.
- Efterföljande utanför Öresundsförbindelsen får ske för de brott som anges i artikel 41.4 b) i Schengenkonventionen.

SÖ 2000: 15

Aftale

mellem

Kongeriget Sveriges regering

og

Kongeriget Danmarks regering

om

politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen

Kongeriget Sveriges regering og Kongeriget Danmarks regering

som bekræfter deres vilje til at styrke samarbejdet mellem myndigheder med politimæssige opgaver i Øresundsregionen,

som lægger vægt på, at denne aftale skal supplere det allerede eksisterende samarbejde mellem de danske og de svenske myndigheder med politimæssige opgaver, og at intet i aftalen må fortolkes således, at det begrænser det eksisterende dansk-svenske samarbejde eller det internationale samarbejde om kriminalitetsbekæmpelse,

som bestræber sig på at bekæmpe illegal indvandring og grænseoverskridende kriminalitet, at sikre den offentlige sikkerhed og orden og at opretholde en effektiv kriminalitetsbekæmpelse,

som henviser til aftalen af 23. marts 1991 mellem Sveriges regering og Danmarks regering om en fast forbindelse over Øresund, herunder særlig aftalens artikel 18, hvorefter regeringerne i Sverige og Danmark kan indgå særskilte aftaler om dansk og svensk myndighedsudøvelse i andre spørgsmål, som vedrører den faste forbindelse over Øresund, i det følgende benævnt Øresundsforbindelsen,

som ønsker at udfylde og supplere konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (i det følgende benævnt Schengen-konventionen) og de i forbindelse her med vedtagne gennemførelsesbestemmelser,

som betragter Øresundsregionen som et område, hvor et effektivt samarbejde mellem myndighederne er nødvendigt med henblik på at bekæmpe kriminalitet og sikre den offentlige sikkerhed og orden,

har aftalt følgende:

Artikel 1

Stk. 1. Aftaleparterne samarbejder i Øresundsregionen. Formålet med aftalen er at styrke samarbejdet mellem myndigheder med politimæssige opgaver med henblik på afværgelse af trusler mod den offentlige sikkerhed og orden samt forebyggelse og forfølgning af strafbare forhold. Samarbejdet består fortsat i det tilfælde, hvor en aftalepart midlertidigt genoptager personkontrollen ved grænsen til den anden aftaleparts territorium i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.

Stk. 2. Samarbejdet finder sted på grundlag af og i henhold til national ret, Schengenkonventionen og folkeretlige overenskomster mellem aftaleparterne, uden at dette berører aftaleparternes forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

Artikel 2

Stk. 1. Ved "Øresundsforbindelsen" forstås i denne aftale og de tilhørende erklæringer den faste forbindelse over Øresund, jf. stk. 2 og 3 med eventuelle tilhørende nationale erklæringer.

Stk. 2. For togtrafik afgrænses "Øresundsforbindelsen" som strækningen mellem på dansk territorium stationen i Københavns lufthavn i Kastrup og på svensk territorium henholdsvis den sidste påstignings- eller den første afstigningsmulighed.

Stk. 3. I øvrigt afgrænses "Øresundsforbindelsen" som strækningen mellem på dansk territorium henholdsvis den sidste tilkørsels- eller den første frakørselsmulighed og på svensk territorium tilkørsels- eller frakørselsmuligheden ved betalingsstationen ved Lernacken.

Artikel 3

Stk. 1. I Kongeriget Danmark er følgende myndigheder omfattet af aftalen:

Rigspolitichefen og de øvrige danske politimyndigheder.

Stk. 2. I Kongeriget Sverige er følgende myndigheder omfattet af aftalen:

Rikspolisstyrelsen og de svenske politimyndigheder.

Stk. 3. Det fremgår af henholdsvis artikel 2 og artikel 3 i Tiltrædelsesaftale for Kongeriget Danmark til Schengen-konventionen og af artikel 2 og artikel 3 i Tiltrædelsesaftale for Kongeriget Sverige til Schengen-konventionen, hvilke polititjenestemænd der er omfattet af Schengen-konventionens artikel 40, stk. 4, og artikel 41, stk. 7.

Artikel 4

Stk. 1. De i artikel 3 nævnte myndigheder skal omgående træffe alle egnede forholdsregler til gennemførelse af aftalen. De skal straks underrette hinanden om forhold, som vedrører kriminalitet, der er af betydning i Øresundsregionen.

Stk. 2. Myndighederne skal i den forbindelse blandt andet sikre en fortsat tæt udveksling af information og en fortsat udvikling af kommunikationsstrukturene inden for politisamarbejdet i henhold til afsnit III i Schengen-konventionen, idet de i overensstemmelse med national lovgivning

– i enkeltsager udveksler oplysninger om sagsforhold og personer,

– snarest muligt underretter hinanden direkte om forestående politimæssigt relevante begivenheder og aktioner samt i det enkelte tilfælde videregiver oplysninger i så god tid, at modtageren i tide kan træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse af trusler mod den offentlige sikkerhed og orden.

SÖ 2000: 15

Stk. 3. Myndighederne skal i den forbindelse endvidere sikre en intensivning af samarbejdet i forbindelse med indsats og efterforskning til forebyggelse og forfølgning af strafbare forhold, idet de

– alt efter nødvendigheden heraf samarbejder i forbindelse med kontrol-, overvågnings- og efterforskningsforanstaltninger, idet den ene aftaleparts ansatte inden for rammerne af deres nationale kompetence varetager informations- og rådgivningsopgaver ved indsats på den anden aftaleparts territorium efter nærmere aftale mellem de kompetente myndigheder og under ledelse af den aftaleparts myndigheder, på hvis territorium indsatsen finder sted,

– deltager i grænseoverskridende eftersøgningsaktioner ifølge fastlagte planer,

– efter behov kan planlægge og gennemføre fælles initiativer vedrørende kriminalitetsforebyggende arbejde.

Artikel 5

De i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte myndigheder kan indgå aftaler om deltagelse af repræsentanter for den ene aftalepart som observatører i den anden aftaleparts politimæssige foranstaltninger, om udveksling af ansatte, uden at disse herved får beføjelse til myndighedsudøvelse, og om udstationering af forbindelsesofficerer i medfør af Schengenkonventionens artikel 47.

Artikel 6

Stk. 1. I det omfang det af trafikale hensyn er nødvendigt, er det tilladt de polititjenestemænd, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, at færdes på den anden aftaleparts territoriale del af Øresundsforbindelsen, jf. artikel 2, og frem til nærmeste mulighed for at vende om og komme tilbage til eget territorium.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan den ene aftaleparts polititjenestemænd på den anden aftaleparts territoriale del af Øresundsforbindelsen om fornødent udføre sædvanlige politimæssige opgaver af ordensmæssig karakter i overensstemmelse med den anden aftaleparts nationale lovgivning og administrativt fastsatte bestemmelser, indtil den anden aftaleparts myndigheder, der straks skal underrettes om iværksatte foranstaltninger, overtager gennemførelsen heraf eller kræver foranstaltningerne afbrudt.

Stk. 3. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan den ene aftaleparts polititjenestemænd på den anden aftaleparts territoriale del af Øresundsforbindelsen optage forfølgelse i henhold til betingelserne i Schengen-konventionens artikel 41 og gennemførelsesbestemmelserne dertil under iagttagelse af de nationale erklæringer, der er afgivet i forbindelse med indgåelsen af denne aftale, eller i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9. Forfølgelse kan tillige ske dels af personer, som er undveget fra enhver frihedsberøvende foranstaltning, der er begrundet i et strafferetligt forhold, dels af personer, som er undveget fra andre frihedsberøvende foranstaltninger, såfremt udlevering med henblik på gennemførelse af en beslutning om forsorg eller behandling kan komme på tale.

Stk. 4. De i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte myndigheder kan endvidere gennemføre fælles patruljeringsvirksomhed på hele Øresundsforbindelsen. Patruljeringsvirksomheden gennemføres i overensstemmelse med aftaleparternes nationale lovgivning og under ledelse af den aftaleparts myndigheder, på hvis territorium patruljeringsvirksomheden finder sted.

Artikel 7

Grænseoverskridende observation sker i henhold til de i Schengenkonventionens artikel 40 nævnte betingelser.

Artikel 8

Stk. 1. Grænseoverskridende forfølgelse sker i henhold til betingelserne i Schengenkonventionens artikel 41 og gennemførelsesbestemmelserne dertil under iagttagelse af de

SÖ 2000: 15

ationale erklæringer, der er afgivet i forbindelse med indgåelsen af denne aftale, eller i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9. Grænseoverskridende forfølgelse kan tillige ske dels af personer, som er undvejet fra enhver frihedsberøvende foranstaltning, der er begrundet i et strafferetligt forhold, dels af personer, som er undvejet fra andre frihedsberøvende foranstaltninger, såfremt udlevering med henblik på gennemførelse af en beslutning om forsorg eller behandling kan komme på tale.

Stk. 2. Ved grænseoverskridende forfølgelse i Kongeriget Danmark skal der gives meddelelse til følgende myndighed:

Københavns Politi.

Stk. 3. Ved grænseoverskridende forfølgelse i Kongeriget Sverige skal der gives meddelelse til følgende myndighed:

Polismyndigheten i Skåne.

Artikel 9

Under udførelse af opgaver på den anden aftaleparts territorium skal den ene aftaleparts polititjenestemænd overholde den anden aftaleparts nationale lovgivning og administrativt fastsatte bestemmelser samt efterkomme påbud fra den anden aftaleparts kompetente myndigheder. Den anden aftaleparts kompetente myndigheder træffer de nødvendige ledelsesmæssige dispositioner på denne aftaleparts territorium fra det tidspunkt, hvor der gives underretning om iværksatte foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 6, eller fra det tidspunkt, hvor der tages kontakt med de kompetente myndigheder i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41.

Artikel 10

Stk. 1. Afgørelse om polititjenestemænds adfærd og de politimæssige dispositioner, herunder om disciplinære foranstaltninger, i forbindelse med udførelsen af opgaver som nævnt i denne aftale, træffes af de kompetente myndigheder hos den aftalepart, hvor de pågældende polititjenestemænd er hjemmehørende.

Stk. 2. Indgives der klage over forhold som nævnt i stk. 1 til myndighederne hos den aftalepart, hvor de pågældende polititjenestemænd ikke er hjemmehørende, videresendes klagen til de kompetente myndigheder hos den aftalepart, hvor de pågældende er hjemmehørende. Den førstnævnte aftaleparts myndigheder tilvejebringer i overensstemmelse med national lovgivning og bestemmelserne i Schengen-konventionens artikel 40, stk. 3, litra g, og artikel 41, stk. 5, litra g, de fornødne oplysninger til brug for den i stk. 1 nævnte afgørelse.

Stk. 3. Denne bestemmelse vedrører ikke strafferetlig forfølgning af polititjenestemænd.

Artikel 11

Polititjenestemænd, der udfører opgaver på den anden aftaleparts territorium i overensstemmelse med artikel 6 og artikel 8, sidestilles med denne aftaleparts egne polititjenestemænd for så vidt angår eventuelle lovovertrædelser, der begås mod eller af dem.

Artikel 12

Stk. 1. Når en aftaleparts polititjenestemænd inden for rammerne af denne aftale befinder sig på den anden aftaleparts territorium, er den førstnævnte aftalepart ansvarlig for skader, som denne aftaleparts polititjenestemænd måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med den anden aftaleparts lovgivning.

SÖ 2000: 15

Stk. 2. Den aftalepart, på hvis territorium de i stk. 1 nævnte skader forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne polititjenestemænd.

Stk. 3. Den aftalepart, hvis polititjenestemænd har forvoldt skader på den anden aftaleparts territorium, skal godtgøre hele det beløb, som sidstnævnte har udbetalt i skadeserstatning.

Artikel 13

Aftaleparterne tilstræber i øvrigt inden for rammerne af national lovgivning at yde den anden aftaleparts polititjenestemænd den samme beskyttelse og bistand under udøvelsen af tjenesten, som de yder deres egne polititjenestemænd.

Artikel 14

Stk. 1. En aftaleparts polititjenestemænd, der opholder sig på den anden aftaleparts territorium, kan i de tilfælde, der er nævnt i Schengen-konventionens artikel 40 og artikel 41 samt i denne aftales artikel 6 og artikel 8, bære deres nationale tjenesteuniform eller andet synligt kendetegn.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, kan aftaleparternes polititjenestemænd endvidere bære de tjenestevåben, der er tilladt efter den nationale ret i det land, hvor de er hjemmehørende. I de i Schengen-konventionens artikel 40 nævnte tilfælde er retten til at bære tjenestevåben dog underlagt de særlige begrænsninger, som følger af de erklæringer, aftaleparterne måtte have afgivet i forbindelse med indgåelsen af deres respektive tiltrædelsesaftaler til Schengen-konventionen.

Stk. 3. I særlige tilfælde kan den ene aftalepart gøre indsigelse mod, at den anden aftaleparts polititjenestemænd bærer deres tjenesteuniform eller andre synlige kendetegn eller tjenestevåben i overensstemmelse med stk. 1 og 2. I sådanne tilfælde skal polititjenestemændene afstå fra at bære disse.

Stk. 4. En aftaleparts polititjenestemænd, der opholder sig på den anden aftaleparts territorium i andre end de i stk. 1 nævnte tilfælde, kan bære deres nationale tjenestecuniform eller andre synlige kendetegn efter konkret bestemmelse af den anden aftaleparts kompetente myndigheder.

Stk. 5. Aftaleparternes kompetente myndigheder underretter hinanden om de til enhver tid tilladte tjenestevåben.

Stk. 6. Brug af tjenestevåben på den anden aftaleparts territorium er kun tilladt i tilfælde af nødværge.

Artikel 15

Er en aftalepart af den opfattelse, at en anmodning inden for samarbejdet ikke kan opfyldes, eller at en foranstaltning ikke kan gennemføres, uden at være til skade for aftalepartens suverænitet, egen sikkerhed eller andre væsentlige nationale interesser, eller at den er i modstrid med aftalepartens nationale lovgivning, kan den pågældende aftalepart i det konkrete tilfælde helt eller delvis nægte at samarbejde eller gøre samarbejdet afhængigt af bestemte betingelser.

Artikel 16

De i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte myndigheder kan på grundlag af og inden for rammerne af denne aftale indgå yderligere aftaler, som tager sigte på den administrative gennemførelse og de praktiske fremgangsmåder for en gennemførelse af samarbejdet.

Artikel 17

Stk. 1. Denne aftale træder i kraft den første dag i måneden efter, at den anden aftalepart har modtaget den sidste af de notifikationer, hvorved aftaleparterne meddeler hinanden, at de nationale forudsætninger for ikrafttrædelsen er opfyldt.

Stk. 2. Denne aftale er indgået på ubestemt tid. Den kan opsiges af enhver af aftaleparterne ved notifikation. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter det tidspunkt, hvor den anden aftalepart modtog notifikationen.

Stk. 3. Hver af aftaleparterne kan til enhver tid ændre udpegningen af myndigheder i henhold til artikel 8. Enhver ændring skal meddeles den anden aftalepart ved notifikation.

Stk. 4. De øvrige bestemmelser i denne aftale kan på begæring af enhver af aftaleparterne til enhver tid ændres ved gensidigt samtykke. Ændringer træder i kraft den første dag i den anden måned efter, at den anden aftalepart har modtaget den sidste af de notifikationer, hvorved aftaleparterne meddeler hinanden, at de nationale forudsætninger for ikrafttrædelsen er opfyldt.

Artikel 18

Senest fem år efter denne aftales ikrafttræden vurderer aftaleparterne gennemførelsen og anvendelsen af aftalen, idet aftaleparterne i den forbindelse tillige overvejer behovet for at ændre aftalen eller de i medfør af Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, afgivne erklæringer.

Udfærdiget på Øresundsforbindelsen den 6 oktober 1999

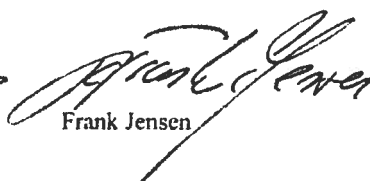
i to eksemplarer på både svensk og dansk, idet begge tekster har samme gyldighed.

For Kongeriget Sveriges regering

For Kongeriget Danmarks regering

Laila Freivalds

Frank Jensen

SÖ 2000: 15

Kongeriget Sveriges erklæring ad artikel 6 og artikel 8 i aftalen mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen.

Under henvisning til aftalen af 6. oktober 1999 om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen og efter samråd med Kongeriget Danmark i anledning af den forestående åbning af den faste forbindelse over Øresund den 1. juli 2000, gælder følgende for danske polititjenestemænds gennemførelse af forfølgelse på svensk territorium:

- Danske polititjenestemænd har ret til at gennemføre forfølgelse i Sverige i overensstemmelse med artikel 6 og 8 af personer, som er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en strafbar handling, der er undergivet offentlig påtale efter national lovgivning i Danmark og Sverige.
- Danske polititjenestemænd, som gennemfører forfølgelse, har ret til at pågribe den forfulgte person i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 2, litra b.
- Der fastsættes ingen tidsmæssig eller geografisk begrænsning for forfølgelsen.

Kongeriget Danmarks erklæring ad
Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9

Ud over de betingelser m.v., der er fastsat i Schengen-konventionens artikel 41, stk. 5 og 7, erklærer Kongeriget Danmarks regering, at forfølgelse ind i Danmark hen over grænsen til Sverige sker på følgende vilkår:

- Svenske myndigheder har ret til at forsætte en igangværende forfølgelse på dansk grund på hele Øresundsforbindelsen.
- Forfølgelse på Øresundsforbindelsen kan ske for ethvert strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale efter national lovgivning i Danmark og Sverige.
- Svenske myndigheder har ret til at pågribe personer på Øresundsforbindelsen i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 2, litra b.
- Svenske myndigheder har ret til at fortsætte en igangværende forfølgelse på dansk grund i en afstand på op til 25 km fra Øresundsforbindelsens afslutning.
- Forfølgelse uden for Øresundsforbindelsen kan ske for de forbrydelser, der er nævnt i Schengen-konventionens artikel 41, stk. 4, litra b.
- Svenske myndigheder har ved forfølgelse uden for Øresundsforbindelsen ikke ret til at pågribe personer på dansk grund.